pag. 254.

Keda ta jo salamahti sinna olli lesknu kuffes. Mördsuda meel olli röömus, ja ta käsnd kenda kahdeks nein poole, nina naer tennega kalliss nagja kaupa sobitama, „joe-sinna" nöudma. Ent naer nein pinules warka ja könelen tälle voledat und: „Mina olli teenbi öhtel oma lõbore pool, ja sai kogemata ülle kombreke, kon üks sinna reeretörde kesadamsest seis, pia reereni kündmin reega täidetu. Mina kaller sõsar tõmmati selle törde reerepõale üles, löödi waifega pöömeke, peräst röövili tell sõrmuse sormest, millest üks, mi ma ülespi herasi, mulle sõrme olli jäänu, selt et ta röövel kaik sõrge ala olli jadanu ja wiendunu. Seepk wõtsti mu lõbore kaelanu kihu pöörmendule, kelt ta sinna kolinaga alla weidreke läks, mil päale ma sinna hirmuga üles herasi!"

Selle peletaise ajal läks röövli näga rahel muster, rahel ralges, ja kui nein rünatsit lõunu olli lõpetanu — naeras ta tooli näalt eitsfeld üles, nina naer lõuest rällä joosksma. Ent seeni olli ra ka politsei-teendri sinna jõudnu, ja usse teskan nein und sullelnu. Kuid jooksi kolle mördsudar esi omoni jalguga, oma reeretedu, teie seanu lõija sise, kon ta tõwesta põimada sai, mis ta külmin olli.

Seapmehe nooremba tütre juhatusel minti mõtta, ja seadi päält röövli pesa kätte, kon pall kõrval waeanaar, nina tema tigela poja teendri kõrn nagid olliwa. Egaüks sai oma palga kätte. Röövelidi majast saadi wäega palju raha ninu muud waranduist kätte, mida naa lejalt, ja ommudi sinna kokku widem. Ent ek weidrest kõiki sinu kulu tapetuisi inemisi, ker sinna ja emmu tapeti, nina mõne ka röövlid surnatuli, wõetsa olliwa. Ent nee olliwa kõik naeäärakwa tapeti weka olnu, kellega like röövel, nina tema nagja teendri wõtsk enne hõlenädalk ümbre ommaa käänni, nina wiimate näidi õnnetunale elule otsa tenni.

Ent rahwa sunke on täämbani jutt jäänu: „Naiste mördsudar", sest et kõik ainult neinsid ja näisi olu surmatu.

Nor kellel olli eka om porkilla sar nein ja kõtter, ehk kunar see lugu om sündinu? — tijep üksinda: wana jutt.

Waffsellinna 1896, 8 suulil,
34 kogjandus. J. Sandra.

Waffsellinna mõisast Andrei Sandrum
52 aastat wana.

pag. 253.

Saatud: Jaan Sandra

Waffsellinna kihel. Konnast.

(354)

Wanad jutud. 18 20/VIII 96.

1. Sufi elleh, sufi kooldeh.

Enne wanast olli sufi koolmise pääl, puhma all pikale, ja tema poja tullinu kulgan: tema ümbre koosso, nina küsiwa: „Eja, war sull wahest kellegi mõnagi mastsa om? Suun om sun-weeren, nana wõin elo-sõ rehdnung ja felge pisp olema, kui sis sinoga lugu om?" Ent wana sufi kindjahut weel kõrd ummi kambit ja ütel: „Oo, poja! Mastsa ei ole mull kellegi, ent saija weel om rehdnung egaft paigast!"

Nii olli ka wanast. Iga perremies awwar üte ehk kats wodest koigst „joe-jaos" kuna kõsemada kunt fogelaste üle püsi pälle, nina mõni kõrd terwe karja kombit „omas jaos" awwar.

Petas Ugut.

2. Suureline meel.

Kats sinast lõpsiwa üte lõikega tõrelema ja peräst teglema. Üte neist sai weitse taplemise perra wõidu, ja lennar korgeke kattusele üles, ja neas wõidu-riidalt tõist pilgates kirgma, nuna töine tarsemisi, oma nena karjaga alen todises. Klougar, neide wainlane, laugeli korgen pilwi püsi, ja nägi suuremeelelisk wõitjat, ja ta lesk penda nooli kombel alla, nina lei kitsile kiskale oma kulli küüsk sise, — ja tall olli kehi kestpääwi aigu — ädang. —

Pahra-Jumpt.

3. Meelen pidajä ja unehtaja.

Wanast olli üte keskn elaja (papi) ligidal üt rider ja jõukar talupoig elaman, ker omma kinge karjugt kõigi pidi